

MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

K R E T A R I A T
Biura Prac Senackich
wpłynęło dn. 8.10.16, zal. 1728
podpis

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 05.10.2016v.
478T
podpis

Warszawa, dnia 09 października 2016 r.

DPP.IV.054.13.2016.WR.1

NK: 147084 /16

Pan

Stanisław Karczewski

Marszałek Senatu RP

Senatowi Pance Karczewski

w nawiązaniu do pisma z dnia 13 września 2016 r. (znak: BPS/043-25-528/16) przekazującego oświadczenie złożone przez senatora Mariana Poślednika podczas 25. posiedzenia Senatu RP w dniu 9 września 2016 r., w sprawie zmiany przepisów zawartych w ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. poz. 961), dalej: „ustawa”, proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

Na wstępie pragnę zauważyć, że wprowadzona w ustawie odległość, w jakiej należy lokalizować elektrownie wiatrowe względem budynków mieszkalnych, albo budynków o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, wynosząca niemniej niż dziesięciokrotność całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej, mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatami, zależy przede wszystkim od całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej zastosowanej przez inwestora. Tym samym w praktyce, mając na uwadze istniejące w Polsce elektrownie wiatrowe, odległość ta nie będzie za każdym razem tożsama i może się wahać od 800 m do maksymalnie 2 km. Co więcej, ewentualne zwiększenie przedmiotowej odległości, w zakresie niewynikającym z ustawy, zależy będzie również od oceny oddziaływania na środowisko, w tym na krajobraz.

Dodatkowo należy wskazać, że ustawa nie blokuje realizacji rozpoczętych inwestycji w postaci elektrowni wiatrowej, czy budynku mieszkalnego, albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa. Ustawodawca w stosunku do elektrowni wiatrowych zdecydował bowiem, że:

- 1) pozwolenia na budowę, wydane przed dniem wejścia w życie ustawy oraz wydane na podstawie postępowania w przedmiocie pozwolenia na budowę wszczętego i niezakończonego przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują moc, o ile w ciągu 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy wydana zostanie decyzja o pozwoleniu na użytkowanie;
- 2) postępowania w przedmiocie pozwolenia na budowę, wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie ustawy, prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych;
- 3) decyzje o warunkach zabudowy wydane przed dniem wejścia w życie ustawy nie tracą mocy, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy wobec inwestycji nimi objętych wszczęto postępowanie o wydanie pozwolenia na budowę.

Mając powyższe na uwadze, należy podkreślić że ustawa nie przewiduje całkowitego zaprzestania budowy elektrowni wiatrowych na terenie kraju po dniu jej wejścia w życie tj. 16 lipca 2016 r., lecz umożliwia w szerokim zakresie dokończenie rozpoczętych inwestycji.

W stosunku do planowanych elektrowni wiatrowych po dniu wejścia w życie ustawy, ustawodawca zdecydował, że ich lokalizacja może nastąpić tylko i wyłącznie w oparciu o miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (art. 3 ustawy). Wprowadzenie ww. zasady, gwarantuje jawność

i transparentność całego procesu inwestycyjnego. Zgodnie z przepisami art. 17 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778, z późn. zm.), lokalna społeczność w trakcie procedury sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ma możliwość zgłaszania wniosków, udziału w dyskusji publicznej i zgłaszania uwag do jego projektu. Dzięki powyższemu każdy obywatel zaznajomi się z planowaną inwestycją w okresie znacznie poprzedzającym jej potencjalną realizację.

Pragnę również poinformować, że zgodnie z informacją uzyskaną od Ministra Energii łączna moc zainstalowana elektryczna poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii (dalej: „OZE”), wg stanu na dzień 30 czerwca 2016 r., wyniosła 8 241,479 MW mocy zainstalowanej elektrycznej. Oznacza to, że w I połowie 2016 r., w porównaniu do IV kwartału 2015 r., nastąpił wzrost łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej poszczególnych rodzajów instalacji OZE o 1 271,446 MW mocy zainstalowanej elektrycznej, oraz dodatkowo, w I połowie 2016 r., w porównaniu do I połowy 2015 r., nastąpił wzrost łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej poszczególnych rodzajów instalacji OZE o 2 078,278 MW mocy zainstalowanej elektrycznej.

Ponadto, analizując szczegółowo kwestię rozwoju sektora energetyki wiatrowej należy wskazać, że w „Krajowym Planie Działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych” (dalej: „KPD”) technologią, która w największym stopniu wyprzedza założone w KPD cele jest energetyka wiatrowa, której moc zainstalowana zwiększyła się w 2012 r. o 880 MW, w 2013 r. o 893 MW, w 2014 r. o 444 MW, w 2015 r. o 745 MW, a tylko w I połowie 2016 r. aż o 1 078 MW. Zatem, zgodnie z dokumentem rządowym, jakim jest KPD, przyjętym przez Radę Ministrów dnia 7 grudnia 2010 r., rozwój energetyki wiatrowej odbywa się zgodnie z przyjętymi założeniami w dokumencie rządowym „Polityki energetycznej Polski do 2030 r.”

KPD zakłada, iż moc elektrowni wiatrowych w 2020 r. osiągnie poziom 6 650 MW przy produkcji 15 210 GWh (tab. 10b, str. 139 KPD), przy czym udział elektrowni lądowych określony został na poziomie 5 600,00 MW, morskich – 500,00 MW, a małych instalacji – 550,00 MW. Oznacza to, że wg stanu na dzień 30 czerwca 2016 r. moc zainstalowana lądowych elektrowni wiatrowych wynosi już 5 660,070 MW. Tym samym Minister Energii informuje, iż cel wyznaczony w KPD dla lądowych elektrowni wiatrowych został już zrealizowany.

Zmiana systemu wsparcia OZE a także zaistniała sytuacja gospodarcza spowodowała, że po I połowie 2016 r. łączna moc zainstalowana elektryczna wszystkich OZE wyniosła 8 241 MW, przy planowanej w KPD mocy zainstalowanej elektrycznej na koniec 2016 r. na poziomie 6 704 MW. Oznacza to, że łączna moc zainstalowana wszystkich instalacji OZE po I połowie 2016 r. była wyższa niż planowana w KPD na koniec 2018 r. Biorąc pod uwagę powyższe, zdaniem Ministra Energii, oparcie dalszego rozwoju odnawialnych źródeł na technologii innej niż technologia wiatrowa, w tym na technologii bardziej stabilnej z punktu widzenia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego jest kluczowe.

Pragnę nadto wskazać, że w przedstawionym w dniu 30 września br. do konsultacji publicznych projekcie Kodeksu urbanistyczno-budowlanego, Minister Infrastruktury i Budownictwa zaproponował utrzymanie zasady, zgodnie z którą elektrownie wiatrowe (nie będące mikroinstalacjami w rozumieniu przepisów o odnawialnych źródłach energii) oraz zabudowę mieszkaniową lub budynki o funkcji mieszkaniowej, wchodzące w skład zabudowy siedliskowej, lokalizuje się we wzajemnej odległości co najmniej 10-krotności wysokości elektrowni. Zagadnienie to reguluje przepis art. 307 projektu Kodeksu, który należy analizować łącznie z zaproponowanymi w Kodeksie zasadami odstępowania od regulacji dotyczących wzajemnych odległości obiektów budowlanych. Projekt Kodeksu dostępny jest pod adresem: <http://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12290463>. Ponadto, zgodnie z przyjętym harmonogramem, projekt ww. regulacji powinien zostać skierowany do Marszałków Sejmu i Senatu RP w 2017 r. Na tym etapie procesu legislacyjnego Posłowie i Senatorowie będą mogli zgłaszać uwagi i propozycje zmian w projekcie Kodeksu, w tym w zakresie procesu lokalizacji elektrowni wiatrowych.

Ponadto uprzejmie informuję, że obecnie w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa nie toczą się inne prace legislacyjne dotyczące ustawy.

2 wyrazami

Z upoważnienia
MINISTRA
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Tomasz Zuchowski
Podsekretarz Stanu